



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobců **a) nezl. H.T., a b) H.T. L.**, oba státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, žalobkyně **b) zastoupena Mgr. Markem Sedlákem**, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 19.10.2015 č.j. CPR-36974-2/ČJ-2015-930310-V242, o zamítnutí odvolání žalobců proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort vydanému dne 15.10.2014 pod č.j. KRPT-227063-26/ČJ-2014-070022-CH-SV,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e** v části, týkající se zamítnutí odvolání nezletilého žalobce **H. T., o d m í t á .**
- II. V části, týkající se zamítnutí odvolání žalobkyně **H. T.L., s e** žaloba **z a m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19.10.2015 č.j. CPR-36974-2/ČJ-2015-930310-V242 Policie ČR - Ředitelství služby cizinecké policie zamítlo odvolání obou žalobců jako nepřípustné proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajskému ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort vydanému dne 15.10.2014 pod č.j. KRPT-227063-26/ČJ-2014-070022-CH-SV. Tímto rozhodnutím bylo uloženo správní vyhoštění N. P. T., nar. X, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika podle ust. § 119, odst. 1, písm. c), bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. a stanovena doba, po kterou nelze jmenovanému umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce jeden rok. Současně mu byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. V rámci správního řízení ve věci správního vyhoštění N. P. T. nebylo zjištěno ani tímto účastníkem řízení nebylo tvrzeno, že by měl na území České republiky rodinné příslušníky či s někým žil ve společné domácnosti; účastník řízení naopak uváděl, že vydání rozhodnutí o správním vyhoštění pro něho nebude představovat nepřiměřený dopad. Rodinné vazby účastník řízení nenamítal ani v řízení o žalobě. Teprve podáním ze dne 31.8.2015 druhá žalobkyně H. T.L. tvrdila, že v době správního řízení žila spolu se svým synem – prvním žalobcem H. T. ve společné domácnosti s účastníkem řízení N. P. T. Oba žalobci se proto označují za účastníky řízení ve věci správního vyhoštění N. P. T. ve smyslu § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalovaný je přesvědčen, že nelze přisvědčit tvrzení druhé žalobkyně, která s odstupem času prohlašuje, že ona a první žalobce jsou účastníky řízení z důvodu tvrzení společného soužití s účastníkem správního řízení o vyhoštění N. P. T. Na této skutečnosti nemůže nic změnit to, že je druhá žalobkyně v současné době již za N. P. T. provdána. Žalovaný navíc dodal, že první žalobce nedal prostřednictvím druhé žalobkyně, jakožto zákonné zástupkyně zmocnění právnímu zástupci Mgr. Marku Sedlákoví k podání odvolání. Žalovaný proto odvolání obou žalobců zamítl jako nepřípustné podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

Proti uvedenému rozhodnutí podali oba žalobci prostřednictvím právního zástupce včasnou žalobu. Poukázali na to, že ve svém odvolání ze dne 31.8.2015 proti rozhodnutí o vyhoštění N. P. T. prohlásili, že se považují za účastníky řízení podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu. Namítali, že podle ust. § 28 odst. 1 správního řádu se za účastníka v pochybnostech považuje i ten, kdo o sobě tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, správní orgán vydá usnesení, kterým se oznamuje osobě, o jejíž účasti je rozhodováno. Tento postup žalovaná nedodržela, neboť předmětné usnesení nevydala a rovnou jejich odvolání zamítl jako podané neoprávněnými osobami. Žalovaná byla tedy povinna prokázat a přezkoumatelně odůvodnit, proč žalobci nejsou účastníky řízení a měla o tom vydat usnesení. Dále žalobci namítali, že

v odůvodnění svého odvolání vznesli námitky „o zákonnosti a kvalifikaci tlumočnicka“, který byl přizván pro tlumočení v řízení o vyhoštění, aniž by bylo odůvodněno, proč

nebyl přibrán soudní tlumočník, jak byla ověřena znalost českého jazyka přibraného tlumočníka a že dokonce byl formálně ustanoven pro tlumočení do jazyka arabského a nikoliv vietnamského.

Žalovaná ve svém vyjádření navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 19.10.2015 č.j. CPR-36974-2/ČJ-2015-930310-V242 a ze správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPT-227063-26/ČJ-2014-070022-CH-SV a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- dne 15.10.2014 zahájil správní orgán I. stupně správní řízení ve věci správního vyhoštění N. P. T., nar. X;
- usnesením ze dne 15.10.2014 byl ustanoven tlumočníkem X. H. D. „do jazyka arabského“;
- dne 15.10.2014 byl sepsán protokol o vyjádření s účastníkem řízení N. P. T., mimo jiné i za přítomnosti výše jmenovaného tlumočníka. Z protokolu krajský soud zjistil, že tento účastník řízení uvedl, že si je vědom toho, že v současné době pobývá v České republice bez platného víza, které mu bylo vydáno Odborem azylové a migrační politiky v Praze a skončilo dne 23.7.2014. Účastník řízení mimo jiné také uvedl, že v současné době nemá žádné závazky, jak finanční, tak rodinné a že případné vyhoštění jeho osoby nebude znamenat nepřiměřený zásah do jeho soukromého života. Souhlasí s tím, aby veškeré úkony spojené se správním řízením z jazyka českého do jazyka vietnamského tlumočil X.H. D.;
- dne 15.10.2014 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž N. P. T. uložil správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce jednoho roku. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je mimo jiné uvedeno, že z protokolu bylo zjištěno, že účastník řízení nemá na území České republiky žádné rodinné vazby, že není rodinným příslušníkem občana Evropské unie a s občanem Evropské unie nežije ve společné domácnosti ani se o takovou osobu nemusí starat a není rodinným příslušníkem občana České republiky;
- dne 20.8.2015 udělil N. P. T. plnou moc advokátu Mgr. Marku Sedlákoví;
- dne 31.8.2015 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání sepsané právním zástupcem Mgr. Markem Sedlákem, v němž jsou jako účastníci řízení uvedeni N. P. T., H. T. L. a H. T., podání bylo nazváno jako „Odvolání druhého

a třetího účastníka řízení proti rozhodnutí PČR, KŘP Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, č.j. KRPT-227063-26/ČJ-2014-070022-CH-SV ze dne 15.10.2014“. V podání se uvádí, že druhý a třetí účastník řízení jsou účastníky řízení podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu, protože druhá účastnice řízení žila ve společné domácnosti s prvním účastníkem řízení jako družka a nyní je jeho manželkou. V době vydání napadeného rozhodnutí i v současnosti s nimi žije ve společnosti třetí účastník řízení, který je synem druhé účastnice řízení a je občanem ČR. V době vydání napadeného rozhodnutí i v současnosti je mezi prvním a třetím účastníkem řízení vztah obdobný vztahu otce a syna. Rozhodnutí o správním vyhoštění prvního účastníka řízení přímo zasáhlo do práva na soukromý a rodinný život druhého a třetího účastníka řízení;

- dne 21.8.2015 udělila H. T. L. plnou moc advokátu Mgr. Marku Sedlákoví;
- z odůvodnění výše uvedeného odvolání ze dne 30.9.2015 krajský soud zjistil, že se v něm opakovaně uvádí to, že druhý a třetí účastník správního řízení žili a stále žijí ve společné domácnosti s prvním účastníkem řízení. N. P. T. se o nezletilého H. T. stará jako o vlastní dítě. Jde o vztah obdobný vztahu otce a syna. Rozhodnutí o správním vyhoštění bylo proto vydáno v rozporu s ust. § 119 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. Dále se v odůvodnění odvolání namítá, že bylo v řízení porušeno právo prvního účastníka řízení na tlumočníka, když tlumočnick X.H.D. byl ustanoven jako tlumočnick do jazyka arabského a nikoliv do jazyka vietnamského. V doplnění odvolání je dále k tomu uvedeno, že „účastníci řízení samozřejmě předpokládají, že ustanovený tlumočnick ve skutečnosti netlumočil do jazyka arabského, ale do jazyka vietnamského. To ovšem nic nemění na tom, že z hlediska zákonných předpisů pro jazyk vietnamský ve skutečnosti ustanoven nebyl“.

V projednávané věci bylo základní spornou otázkou mezi účastníky řízení, zda žalobci H. T. a H. T. L. měli být považováni za účastníky správního řízení ve věci správního vyhoštění N. P. T. Co se týče nezletilého prvního žalobce H. T., vycházel krajský soud ze zjištění, že žalobkyně H.T. L. dne 21.8.2015 udělila plnou moc advokátu Mgr. Marku Sedlákoví toliko k zastupování své osoby. Plnou moc ovšem tomuto advokátu neudělila jako zákonná zástupkyně nezletilého H. T. Tatáž plná moc datována dnem 21.8.2015 byla krajskému soudu předložena s podanou žalobou. Mgr. Marek Sedlák byl tedy k podání žaloby zmocněn výlučně toliko druhou žalobkyní a nikoliv druhou žalobkyní, jakožto zákonnou zástupkyní, k zastupování prvního žalobce. Z uvedeného je nutno učinit závěr, že pokud advokát Mgr. Marek Sedlák podal žalobu i za prvního žalobce, aniž by k tomu byl zmocněn, pak žaloba v části týkající se tohoto nezletilého prvního žalobce byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Za této situace krajskému soudu nezbylo, než v této části žalobu odmítnout podle ust. § 46 odst. 1, písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Žalobci v podané žalobě především poukázali na své odvolání ze dne 31.8.2015, v němž prohlásili, že se považují za účastníky řízení podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu a namítali, že žalovaný nevydal o tomto účastenství usnesení ve smyslu § 28 odst. 1 správního řádu. Podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu jsou

účastníky řízení též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Podmínkou, aby mohla být další osoba ve smyslu zákonného ustanovení účastníkem správního řízení, je tedy to, že může být přímo dotčena na právech nebo povinnostech rozhodnutím, které má být ve správním řízení vydáno. Žalobci (a tedy i druhá žalobkyně) namítali, že již v době před zahájením řízení o správním vyhoštění N. P. T. žili všichni tři ve společné domácnosti a že jako druh a družka společně vychovávají nezletilé dítě jednoho z nich. Krajský soud k uvedenému dodává, že pokud by bylo toto tvrzení pravdivé, pak rozhodně nic nebránilo tomu, aby první i druhý žalobce vystupovali jako účastníci řízení ve správním řízení o správním vyhoštění N. P. T. Jestliže totiž, jak oba tvrdí, žili ve společné domácnosti již v době před zahájením řízení, pak o probíhajícím správním řízení nepochybně museli vědět. Nic jim tedy nebránilo v tom, aby vystupovali jako účastníci řízení ve smyslu ust. § 27 odst. 2 správního řádu. Taktéž i účastník správního řízení N. P. T. měl možnost v průběhu správního řízení o správním vyhoštění uvést, že oba žalobci přicházejí v úvahu jako účastníci ve správním řízení. Ten však naopak, jak vyplývá ze shora citovaných listinných důkazů, které jsou součástí správního spisu, opakovaně uvedl, že vydání rozhodnutí o správním vyhoštění pro něj nebude představovat nepřiměřený dopad a netvrdil, že má na území České republiky rodinné příslušníky, či že by žil s někým ve společné domácnosti. Tuto skutečnost tvrdila až ve svém podání ze dne 31.8.2015 druhá žalobkyně. Krajský soud (shodně s názorem žalované) uzavírá, že pokud druhá žalobkyně nevystupovala v průběhu správního řízení jako účastník řízení ve smyslu ust. § 27 odst. 2 správního řádu, ač o tomto řízení věděla či mohla vědět a sám účastník řízení N. P. T. v průběhu správního řízení o správním vyhoštění se o tomto účastenství ani nezmiňoval, pak nemohla po právní moci správního rozhodnutí o správním vyhoštění úspěšně tvrdit, že byla a je účastnicí tohoto správního řízení. Na okraj k tomu krajský soud poznamenává, že o účastenství žalobců a o důvodech tohoto účastenství se N. P. T. nezmiňoval ani v průběhu řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované, které probíhalo u zdejšího soudu pod sp. zn. 19A 27/2015, v němž byla tato žaloba zamítnuta.

Krajský soud proto uzavírá, že žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím odvolání obou žalobců jako nepřípustné v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu zamítla. Nebylo proto její povinností vydávat usnesení ve smyslu ust. § 28 odst. 1 správního řádu, jak se mylně žalobci v podané žalobě domnívali. Z uvedených důvodů krajský soud žalobu v části týkající se žalobkyně H.T. L. jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, aniž se zabýval žalobní námitkou týkající se tlumočnicka ustanoveného ve správním řízení usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 15.10.2014. K této námitce soud jen poznamenává, že v usnesení nepochybně došlo k chybě při psaní, když namísto jazyka vietnamského je uveden jazyk arabský a z obsahu správního spisu nevyplynuly žádné námitky účastníka řízení N. P. T. proti ustanovenému tlumočnickovi.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první a odst. 3 s.ř.s., kdy mezi prvním žalobcem a žalovanou nemá žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení ve věci tohoto žalobce bylo odmítnuto a

žalované, která měla ve věci úspěch ve vztahu k druhé žalobkyni žádné prokazatelné náklady nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 16. prosince 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce